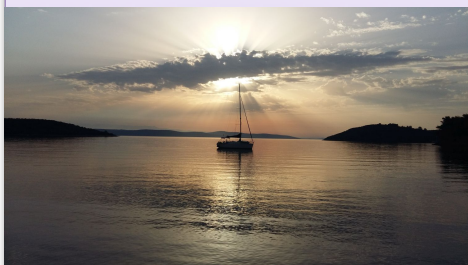

RAZPORED SV. MAŠ

16.11.2020 PONEDELJEK Jedrt, devica	KAPELA	+ EGON GULIČ, p.n. Križ 145
17.11.2020 TOREK Elizabeta Ogrska, redovnica		
18.11.2020 SREDA Praznik posvetitve bazilik sv.Petra in Pavla v Rimu		
19.11.2020 ČETRTEK Neža Asiška, devica	KAPELA	+BOŽO KRALJ, p.n. Tomaj 61a
20.11.2020 PETEK Edmund, kralj	KAPELA	++ STARŠI LOJZKA in HENDRIK FILIPČIČ, Tomaj 61a
21.11.2020 SOBOTA Darovanje Device Marije	KAPELA	ZA ZDRAVJE in v ČAST ANGELOM VARUHOM, Tomaj 120
22.11.2020 JEZUS KRISTUS KRALJ VESOLJSTVA (Cecilija, mučenka)	KAPELA	ZA ŽIVE in POKOJNE CERKVENE PEVCE in ZA ZDRAVJE FARANOV, Tomaj 120

PRIPOROČAM SE ZA NAROČILA SV.MAŠ.

Oče usmiljenja in tolažbe,
tvoj Sin Jezus Kristus
nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.
Pomagaj našim bratom in sestram,
ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.
Nakloni jim izboljšanje zdravja,
njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.
Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje,
da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,
raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili

uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,
da bomo rešeni bolezni
in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati.
Amen.

Sv. Marija, zdravje bolnikov – prosí za nas.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
33 NEDELJA MED LETOM - NEDELJA UBOGIH

Štev.:47/LETO VIII.

15. NOVEMBER 2020

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 25,14-30)

Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem tole priliko: »Neki človek se je odpravil na potovanje in je sklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odpotoval. Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovati in je pridobil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal jamo in skrnil denar svojega gospodarja.

Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: »Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!« Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: »Gospodar, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!«

Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: »Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi raztresel. Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvoje!« Gospodar pa mu je odgovoril: »Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem raztresel? Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset; kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo še to, kar ima. Neuporabnega služabnika pa vrzite ven v najglobljo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.«

Telefon: **samo pisarna: 05 992 2239**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 649 617**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Beseda o BESEDI, Mt 25,1-13

ZAKOPATI TALENTE ALI Z NJIMI TRŽITI?

Tako so nas učili, da je treba svoje darove prejete od Boga v življenju uporabljati in ne zakopati v ničvredne posle, kjer ne bo dobička.

To popolnoma drži, vendar je pomen prilike veliko globlji.

Kje se nahaja pomemben element, ki razlikuje med prvima dvema služabnikoma in tretjim. To je STRAH. Prva dva sta pogumna, radodarna, konkretna. Prepoznata, kaj želi gospodar od njiju, da je treba darove tržiti in doseči z njimi veliko več. Tretji služabnik pa je popolnoma prestrašen. Živi v grozi, kaj bo z njegovim edinim talentom. Čisto zadovoljen je, da svojemu gospodarju izroči tisto, kar mu je dal. Nič več.

Lahko rečemo, da obstajajo trije strahovi, ki človeka »prisilijo« za pokoplje talent. Prvi strah je strah pred tem, kaj bodo ljudje rekli o njem. Zaradi enega talenta se čuti prikrajšanega, počuti se manj nadarjenega in zavrača tudi to kar je in kar ima. Saj je v življenju vedno tako, da je lahko, če se primerjamo z drugimi, nekdo je vedno nad nami, da nas prezira in tudi kdo, ki je še nižji od nas. Dejansko je res to po našem razmišljanju nekaj absurdnega, da skrijemo tisto, kar je naše. Čemu le? Saj je naše, zakaj bi to kar je moje skrivali, saj ni ukradeno.

Drugi razlog strahu je podoba Boga, ki si jo ustvarimo. Ta človek z enim talentom se boji Boga: »Gospod, vem, da si trd človek, da žanješ, kjer nisi sejal, in žanješ, kjer nisi sejal; iz strahu sem šel in svoj talent skril pod zemljo« (Mt 25,25).

Toda kaj je to Bog? Kakšnega Boga ima ta človek pred očmi? Kako pa se je izobraževal? Očitno je, da se boji, kajti če bi bil Bog tak, bi resnično obstajal strah. Kdo ne bi bil prestrašen, ohromljen pred Bogom, ki ne priznava napak, s katerim ni šale, je učinkoviti Bog, ki zahteva svoje. Kakšno idejo o gospodarju pa sta imela prva dva služabnika in kakšno idejo tretji? Kakšno idejo imam o Bogu jaz in katero namesto tega mi predlaga ta potujoči rabin iz Nazareta?

Tu je center razmišljanja. Ne le o priliki, ampak tudi ob evangeliju.

“Gorje, ker nisi v milosti! Bog te vidi (enako: kaznuje te, vidi vse, pazi! Bog vse vidi, Bog vse ve, greh se delati ne sme...)». In kaj si bo Bog mislil o tem, kar ste storili (strašen občutek krivde tudi za najmanjše, kaj je to)? Jezusu to ni všeč; Jezus joka; Jezus trpi, Bog se jezi ko grmi... (učinkovite metode za to, da otroci naredijo, kar hočejo odrasli) «.

Groza greha (in včasih je bilo vse greh, popolnoma vse), da nismo v milosti, da delamo napake, da delamo nekaj nereligioznega, je ustvaril izkrivljene podobe Boga.

Če bi verjeli v takega Boga, bi komaj kaj lahko storili: ne bi se mogli zabavati, se prepuščati, čutiti, izpolnjevati, imeti radi, ploditi se. Lahko bi bili tudi brez Boga, ki je človekov sovražnik. Vse je bilo prepovedano in vsemu se je bilo treba odreči.

Ta božja podoba je ustvarila prazne, hladne, toge »kristjane« brez svoje hrbtenice, osebnosti nesposobne ljubezni in človečnosti, ki pa so veliko molile in veliko hodile v cerkev. V njih pa pogosto ni teklo življenje, le veliko strahu. Toda ali je to Bog? Če se bojimo Boga, to pomeni, da si moramo premisliti o njem, kar pomeni, da to, kar smo našli, še ni Bog.

Še vedno najdem veliko kristjanov, ki o Bogu razmišljajo kot o neusmiljenem računovodji; ali kot sadistični policist, ki uživa v izreku glob za vsak naš prekršek; ali kot ogromen "demiurg", ki dežuje z neba na podlagi naših zaslug, pridobljenih na bojnem polju. Toda to je nočna mora, to ni Bog, ki ga je razodel Jezus iz Nazareta. Jezusov Bog je tisti strastni Oče, ki nam zaupa in nam zaupa dragoceni zaklad, ne da bi sploh vprašal prej za informativni razgovor in prepoznal v nas ali smo talentov vredni ali ne. In ne ostane zadihan in negovo ali je prav naredil ali ne, odide, zaupa nam, ravna z nami kot z odraslimi.

Nadaljevanje s prejšnje strani

Na nas je, da se odločimo, kaj bomo storili s tem darilom. Odkrivati se kot otroci in se postavljati po robu darovani ljubezni ali celo ostati v senci svojih duhov in se potiskati, ko kopamo svoj grob, da pokopljemo darovano ljubezen ...

Tretji razlog je misel na varnost. Ta človek se boji svojih napak. Ta človek ne želi delati napak, a prav zato, ker jih noče narediti, naredi največjo napako. Strah vas pravzaprav pripelje do tega, da natančno spoznate, česar ne želite. Strah privlači tisto, česar se človek boji. Tisti, ki se denimo bojijo psov, dobro vedo, da jih to privlači. In potem še bolj lajajo na vas, ker vas je strah in tega pes zavoha. Ta človek bi rad nadzoroval svoje življenje. Ampak ne morete! Ne moremo se zaščititi pred vsem in ne moremo živeti v razmišljanju, da nikoli ne bi delali napak. Razmišljati tako pomeni, da si želiš biti popoln, v resnici pa je to enako ne živeti.

Namesto tega nas Jezus vabi, da se zavedamo svoje moči, svojega potenciala ("denar bi lahko vsaj zaupali bankirjem in browserjem!"), zavedati se, da lahko delujemo, da imamo svoj potencial in svoje vire. Jezus ne ve, kaj storiti s tistimi, ki menijo, da so žrtve ali "najbolj nesrečni na svetu". Jezus želi, da se zavedamo svoje žrtve, se nehamo vrteti okoli sebe in si vzamemo moči in poguma, da delujemo, si upamo in tvegamo svoje življenje.

Strah nas vodi, da si pokopljemo življenje. Naše življenje, za katero se je mislilo, da obrodi sadove, da je plodno, da se izpolni, postane, se razširi, skrči, deformira, zmanjka.

Hindujski pregovor pravi: "Človek umre, ker si ni upal". Največja nevarnost v življenju ni narediti napake, ampak ne živeti. Največja nevarnost je dopustiti, da strah preprečuje naše življenje. In kako premagati strah? Živeti! Poskušati in poskušati ukrepati, tudi če se bojite.

Prebrali smo Matejev odlomek in ali začutim to besedo močno, živo in aktualno. Sem jop slišal? Koliko naših skupnosti živi kot hlapec, ki je zadovoljen, zadržan v strahu, ponavljajoč se in je len kot sosedov plot, ki gnije! Koliko kristjanov zamenja ponižnost z elegantnim zavračanjem svojih odgovornosti in pokoplje dragoceni zaklad, ki jim je bil podarjen.

Ves ta strah, ki upočasnjuje in ponavlja naše krščansko življenje in odstop, je odvisen tudi, predvsem pa od ideje o Bogu, ki ga ohranjamo v svojih srcih. Kot pravi hasidska zgodba, me na koncu življenja ne bodo vprašali, ali sem bil kot Mojzes ali Elija ali eden od prerokov, ampak samo, če sem bil sam. Če povzamemo, naložba lastne karizme v korist drugih daje prednost temu, da vsak od nas trenutno aktivno in ustvarjalno sodeluje pri uresničevanju Božjega kraljestva z dobro predispozicijo za prihodnjo sodbo, vendar za to isto pomeni tudi, da nas Bog naredi udeležence mojstrskega "veselja" njegovega kraljestva, primerljivega z omenjenim v nebeški svadbi (Mt 18, 11 - 20). Zaradi lenobe pri izkoriščanju svojih virov nas izključuje iz Kraljestva, zaradi česar izgubimo vse priložnosti, ki smo jih imeli v tistem enem talentu. Vsako darilo, ki nam je bilo dano, tudi na videz minimalno in nepomembno, je preveč pomembno, da bi ga ljubosumno skrivali in se ga sramovali v zvezi s karizmami, ki jih imajo drugi. Ne glede na to, ali smo intelektualci, premišljevalci, misijonarji, organizatorji, učitelji, vedno je treba živeti v skladu s karizmo, ki jo dobimo tako, da jo dajemo v službo drugim, kot dobri skrbniki raznolike božje milosti "(1Pt 4,10 - 11) in na ta način naredimo sami sebe hvalo Gospodu, ne samo drugim, ampak tudi nam samim. Kako lepo je, da nam današnje prvo branje govori tudi o vrli ženi, ki je pripravljena in potrebuje Boga, ki povzdiguje družino in uresničuje gradnjo kraljestva v isti ljubezni do svojega moža in do sinov; celo življenje skromna in dobro razpoložena ženska je dar, ki ga je Sveti Duh vlil v svet in družbo, tudi zaradi vneme za njeno dejavnost in samozatajevanje. Čudovit zgled, ki ga je vredno posnemati.

Če bi lahko širili in množili karizme in talente, kot zdaj širimo koronavirus, bi bil svet zelo bogat ne z boleznimi, ampak z zdravljenjem na vseh frontah. Pa očitno imamo raje bolezen kot zdravje?